

Advies

Nummer 10

Behandelschema

B en W	04-03-2014
Raadscommissie	09-04-2014
Gemeenteraad	23-04-2014

Programma/paragraaf

1 Algemeen bestuur, openbare orde & veiligheid	
Portefeuillehouder	F.C. Giskes
Team	Ondersteuning
Contactpersoon	C.H. Witte

Inspraak (extern)	☐ Ja	☒ Nee
OR	☐ Ja	☒ Nee

Consequenties

Financieel	☐ Ja	☒ Nee
Personeel/Organisatorisch	☐ Ja	☒ Nee
Juridisch	☒ Ja	☐ Nee
Beleid	☐ Ja	☒ Nee
Deregulering	☒ Ja	☐ Nee
Communicatie	☒ Ja	☐ Nee

Bijlagen

1. Toelichting

Verordening elektronische kennisgeving

Het college stelt aan de raad voor om de “Verordening Elektronische Kennisgeving Texel 2014” vast te stellen.

De verordening strekt tot afdekking van een juridisch risico dat zich kan voordoen indien de gemeente in voorkomende gevallen volstaat met uitsluitend digitale kennisgeving.

Raadsvoorstel

De bijgevoegde Verordening Elektronische Kennisgeving Texel 2014 vast te stellen.

Toelichting

De gemeente streeft naar een zo goed mogelijke informatievoorziening van haar inwoners.

Digitale communicatiekanalen zijn daarvoor steeds belangrijker geworden. De Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) heeft in samenspraak met haar leden een modelverordening elektronische kennisgeving ontwikkeld. De verordening geeft de juridische basis voor (uitsluitend) digitale kennisgeving van berichten. Zij creëert geen verplichting om dat te doen.

Verordening elektronische kennisgeving

Samenvatting

Het college stelt aan de raad voor om de “Verordening Elektronische Kennisgeving Texel 2014” vast te stellen.

De verordening strekt tot afdekking van een juridisch risico dat zich kan voordoen indien de gemeente in voorkomende gevallen volstaat met uitsluitend digitale kennisgeving.

De gemeente streeft naar een zo goed mogelijke informatievoorziening van haar inwoners. Digitale communicatiekanalen zijn daarvoor steeds belangrijker geworden. De Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) heeft in samenspraak met haar leden een modelverordening elektronische kennisgeving ontwikkeld. De verordening geeft de juridische basis voor (uitsluitend) digitale kennisgeving van berichten. Zij creëert geen verplichting om dat te doen.

Aanleiding, voorgeschiedenis en eerdere besluiten

Op 12 november 2013 hebt u besloten om de gemeentelijke berichtgeving steeds meer digitaal te laten verlopen. De berichtgeving langs de papieren weg zal in de komende jaren worden afgebouwd.

Daarbij hebt u aangegeven rekening te willen houden met groepen inwoners die niet digitaal kunnen of willen worden aangesproken.

Het streven naar zoveel mogelijk digitale berichtgeving heeft consequenties. Over één daarvan handelt dit advies.

Berichten mogen niet uitsluitend elektronisch worden verzonden, tenzij een wettelijk voorschrift anders bepaalt, zo luidt artikel 2:14, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb).

De bijgaande verordening elektronische kennisgeving biedt de wettelijke grondslag als bedoeld in artikel 2:14 van de Awb, zodat juridisch kan worden volstaan met uitsluitend elektronische kennisgeving in de gevallen waarin aanvullende kennisgeving op andere wijze niet nodig is om degenen voor wie de kennisgeving bedoeld is, voldoende te bereiken.

Voor de kennisgeving van ontwerpbesluiten, besluiten, aanvragen en meldingen is artikel 2:14 van de Awb van belang. Dat artikel gaat over de mogelijkheid tot het elektronisch verzenden van berichten.

Berichten kunnen de tekst van een besluit bevatten, maar ook heel andere zaken, zoals aanvragen, ontwerpbesluiten, mededelingen, aankondigingen en dergelijke.

Recente uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak maken duidelijk dat het handig is om een verordening vast te stellen, om zo juridisch zeker te stellen dat in voorkomende gevallen volstaan kan worden met digitale (elektronische) kennisgeving.

De verordening die hier wordt voorgesteld, gaat niet over de bekendmaking, gericht op het in werking treden van besluiten, maar over kennisgeving, gericht op het effectief kennis kunnen nemen van ontwerpbesluiten, besluiten, aanvragen en meldingen.

Voor een goed begrip volgt een korte uiteenzetting over het verschil tussen bekendmaken, publiceren en kennisgeven.

Publiceren is een verzamelterm. Bekendmaken en kennisgeven zijn specifieke vormen van publicatie.

Een verordening moet worden gepubliceerd via www.overheid.nl.

Een bestemmingsplan moet worden gepubliceerd via www.ruimtelijkeplannen.nl.

Aldus wordt de gehele verordening c.q. het gehele bestemmingsplan leesbaar en raadpleegbaar gemaakt voor het publiek.

De Awb bepaalt dat een besluit pas in werking kan treden als het is bekendgemaakt. Dit geldt dus ook voor een verordening of een bestemmingsplan.

Volgens de Awb moet bij besluiten (in de zin van die wet) onderscheid worden gemaakt tussen 2 vormen van 'naar buiten brengen' daarvan: 'bekendmaken' en andere vormen van mededelen, veelal 'kennisgeven' genoemd.

Bekendmaken is de term voor de officiële openbaarmaking van een besluit. Een besluit treedt niet in werking voordat het is bekendgemaakt (artikel 3:40 Awb).

Voor besluiten die tot een of meer belanghebbenden zijn gericht, daarbij gaat het bijna altijd om beschikkingen, bestaat die bekendmaking uit toezending of uitreiking aan die belanghebbenden, en als de aanvrager een ander is, dan ook aan hem (artikel 3:41, eerste lid, van de Awb).

Elektronische toezending kan alleen als de betrokkene heeft kenbaar gemaakt dat hij langs deze (elektronische) weg voldoende bereikbaar is (artikel 2:14, eerste lid, van de Awb). Een besluit gericht tot een of meer belanghebbenden dat aan een of meer belanghebbenden niet kan worden toegezonden of uitgereikt, bijvoorbeeld omdat geen adres beschikbaar is of de identiteit van de betrokkene niet bekend is, moet op grond van artikel 3:41, tweede lid, van de Awb worden bekendgemaakt 'op een andere geschikte wijze'.

Besluiten van gemeentelijke bestuursorganen die niet tot een of meer belanghebbenden zijn gericht worden, conform artikel 3:42, tweede lid, van de Awb, bekendgemaakt door kennisgeving daarvan in een van overheidswege uitgegeven blad of een dag-, nieuws- of huis-aan-huisblad, dan wel op een andere geschikte wijze. Elektronische bekendmaking vindt uitsluitend plaats in een van overheidswege uitgegeven blad, tenzij bij wettelijk voorschrift anders is bepaald.

Het gaat hierbij vooral om besluiten van algemene strekking, zoals beleidsregels, plannen met besluitkarakter, aanwijzingen van toezichthouders en dergelijke. Voor algemeen verbindende voorschriften, zie hierna.

Met ingang van 1 januari 2014 moeten alle gemeenten een elektronisch gemeenteblad hebben voor de bekendmaking van hun “algemeen verbindende voorschriften”. Dit is bepaald in artikel 139 van de Gemeentewet. Het ligt voor de hand dat medium te gebruiken voor alle ‘officiële’ wettelijk vereiste bekendmakingen en andere kennisgevingen.

Kennisgeven is in de Awb de algemene term voor diverse vormen van openbaarmaking van besluiten, maar ook van andere documenten, die erop is gericht dat alle potentieel geïnteresseerden daar effectief kennis van kunnen nemen.

Bij beschikkingen zijn vaak meer belanghebbenden betrokken dan alleen degene tot wie de beschikking is gericht (‘derdebelanghebbenden’). Daarom is toezending of uitreiking aan de geadresseerden niet altijd voldoende en is er een ruimere kennisgeving voorgeschreven dan die welke nodig is voor de ‘bekendmaking’. Ook voor aanvragen om een beschikking is kennisgeving aan potentieel belanghebbenden vaak verplicht of, hoewel niet wettelijk verplicht, staand beleid.

Datzelfde geldt voor veel ontwerpplannen en voor allerlei andere stukken waarvoor het van belang is dat ‘het publiek’ erop wordt geattendeerd en er zodoende kennis van kan nemen. Bij besluiten die tot stand worden gebracht met de uniforme openbare voorbereidingsprocedure, is kennisgeving van het ontwerpbesluit voorgeschreven in artikel 3:12, eerste lid, van de Awb.

Doel van deze kennisgeving is dus niet de inwerkingtreding van een besluit, maar ervoor te zorgen dat alle potentieel geïnteresseerden effectief kennis kunnen nemen van besluiten, ontwerpen en andere berichten die voor hen van belang kunnen zijn. Dat kan zijn in verband met mogelijke inspraak (zienswijzen), met een mogelijkheid om in bezwaar of in beroep te komen, maar het kan ook om een meer algemene voorlichtingsfunctie gaan. Een klassieke methode is, die berichten of aankondigingen te plaatsen in een huis-aan-huisblad.

Zoals gezegd gaat de hierbij voorgestelde “Verordening elektronische kennisgeving Texel 2014” niet over de bekendmaking, gericht op het in werking treden van besluiten, maar over de kennisgeving, gericht op het effectief kennis kunnen nemen van ontwerpbesluiten, besluiten, aanvragen en meldingen.

In een aantal gevallen kan het verstandig zijn om niet te volstaan met de elektronische kennisgeving, maar bovendien te voorzien in een of meer andere wijzen van kennisgeving. Dit omdat er velen zijn die geen toegang hebben tot het internet, en nog meer die deze toegang in theorie wel hebben maar die daar niet gemakkelijk hun weg kunnen vinden en die in elk geval niet dagelijks het elektronisch gemeenteblad raadplegen, zelfs niet als zij een abonnement hebben op elektronische gemeentelijke berichten.

In artikel 1 van de verordening wordt de *mogelijkheid* gecreëerd om kennisgevingen uitsluitend elektronisch te publiceren.

Soms is het wettelijk onvoldoende om alleen elektronisch te publiceren. Dat is bijvoorbeeld het geval bij toepassing van de uniforme openbare voorbereidingsprocedure; dan is artikel 3:12 van de Awb van toepassing. Daar wordt de materiële eis gesteld van ‘een geschikte wijze van kennisgeving’.

Blijkens jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State betekent ‘geschikt’ hier, dat moet worden voldaan aan de voorwaarde dat de kennisgeving daadwerkelijk al diegenen kan bereiken die naar verwachting bedenkingen kunnen hebben tegen het ontwerpbesluit.

Indien in een wettelijke bepaling slechts kennisgeving in een dag-, nieuws- of huis-aan-huisblad imperatief is voorgeschreven, dan dient de kennisgeving in elk geval daarin te geschieden.

Publicatie in het elektronisch gemeentebblad is dan een niet verboden, aanvullende (en aanbevelenswaardige) wijze van kennisgeven.

Aanvullende dan wel afwijkende publicatieverplichtingen blijven daarom ongewijzigd van toepassing. Voorbeelden van andere wettelijke bepalingen die zich verzetten tegen uitsluitend publicatie in het elektronisch gemeentebblad zijn artikel 78 van de Onteigeningswet, artikel 7 van de Wet voorkeursrecht gemeenten en artikel 3.8, lid 1 en lid 3, van de Wet ruimtelijke ordening. Laatstgenoemd artikel schrijft voor dat de mededeling van de vaststelling van een bestemmingsplan ook moet plaatsvinden in de Staatscourant en op www.ruimtelijkeplannen.nl.

Ten slotte wordt opgemerkt dat een andere wijze van kennisgeving bovendien aan de orde kan zijn vanwege technische storingen bij het publiceren van het elektronisch gemeentebblad.

Probleemstelling

Zonder een daarop toegespitste verordening loopt de gemeente juridische risico's als zij in voorkomende gevallen volstaat met uitsluitend elektronische c.q. digitale bekendmaking.

Doelstellingen

Het voorliggende voorstel strekt tot vaststelling van een verordening die juridische risico's bij uitsluitend elektronische/digitale bekendmaking uitsluit.

Mogelijke oplossingen

Door de vaststelling van de bijgevoegde, door de VNG opgestelde verordening Elektronische kennisgeving kan tegemoet gekomen worden aan de risico's die zijn verbonden aan uitsluitend elektronische/digitale bekendmaking.

De verordening maakt het in geen enkel opzicht moeilijk of onmogelijk om andere geschikte middelen van bekendmaking te benutten.

Consequenties van die oplossingen

- **Financieel**

Niet van toepassing.

- X **Juridisch**

Het voorliggende voorstel beoogt te voorzien in een oplossing voor een juridisch risico dat de gemeente zou lopen bij uitsluitend elektronische kennisgeving van bepaalde besluiten.

- **Personeel / Organisatorisch**

Niet van toepassing.

- **Beleid**

Niet van toepassing.

- X **Deregulering**

Uiteraard vormt iedere vaststelling van een regeling of verordening een vorm van (in principe ongewenste) regulering. In dit geval voorziet de vast te stellen verordening in een noodzakelijke beveiliging tegen juridische risico's die de gemeente loopt als zij in bepaalde gevallen volstaat met elektronische kennisgeving. In die zin draagt de regeling bij aan het terugdringen van overbodige administratieve handelingen.

- **Afstemming belanghebbenden**

Niet van toepassing.

- X **Afweging voorstel in relatie tot organisatieontwikkeling en/of toewerken naar regie**

Niet van toepassing.

Communicatie

Zoals gezegd voorziet de voorliggende verordening in afdekking van een juridisch risico dat ontstaat als de gemeente in voorkomende, daarvoor geschikte gevallen zou volstaan met digitale kennisgeving.

In die zin past dit voorstel in het streven naar een betere benutting van de digitale media.

In het algemeen geldt dat de inwoners van de gemeente uitgebreid zullen worden geïnformeerd over het feit dat de bekendmakingen 'oude stijl' geleidelijk aan zullen verdwijnen. Dit is al aan de orde gekomen in het advies over “steeds meer digitaal bekendmaken”.

Daarvoor zullen alle geschikte kanalen worden gebruikt, zoals de lokale media en de sociale media.

Er worden alternatieven onder de aandacht gebracht zoals het abonnement op digitale bekendmakingen via de mail, de omgevings App, publicatie van de bekendmakingen op de gemeentelijke website of het inzien van de bekendmakingen ten gemeentehuize (digitaal of op papier).

Overlegd met dorpscommissie? X Niet van toepassing

Afwijkende standpunten

Niet van toepassing.

Relevante wet- en regelgeving & jurisprudentie

Algemene wet bestuursrecht